

Horenka hora, zelená hora,
[: chtosi ma do téj horenky voľá. :]

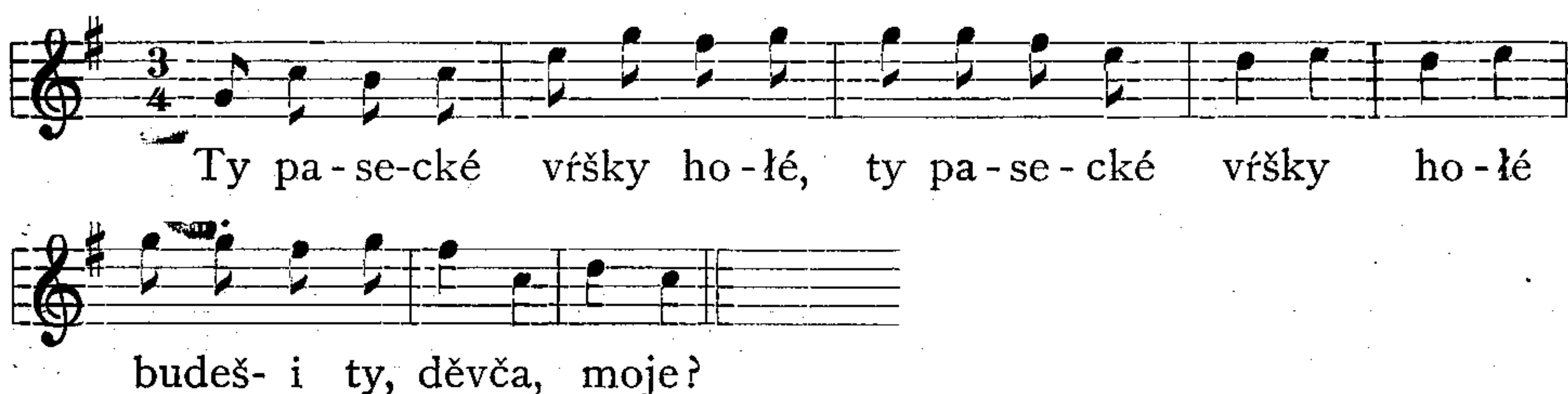
Voľá ma, voľá miľenka moja,
[: pod sem, šohajku, sama som doma. :]

Sama som doma u svěj mamyčky,
[: nenje my možno napást konýčky. :]

Konýčky napást, úhory zorat,
[: nenje my možno šetko vykonat. :]

386.

Z Nedašové Lhoty.

Ty pa-se-cké vřšky ho-lé, ty pa-se-cké vřšky ho-lé
budeš-i ty, děvča, moje?

1.

[: Ty pasecké vřšky hoľé, :]
budeš-i ty, děvča, moje?

[: Budu, budu, aľe ne včil, :]
až ně bude muža naćin.

2.

[: Už ty vřšky zeleňajú, :]
už to děvča namlúvajú.

[: Už sú ty vřšky zelené, :]
už je děvča umľúvené.

387.

Od Vsetína.

Za mňú, chľa-peci, za mňú, já mám huběňku švarnú.

Za mňú, chľapci, za mňú,
já mám huběňku švarnú.

A esľi nevěříte,
příděte, opáćíte.

Ke mně, chľapeci, ke mně,
ćervená růža ve mně.

A ona ve mně vóní,
jak karafiát poľní.

A ona ve mně květe
jak karafiát v ľetě.